

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 23ης Μαΐου 2019*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ANN TAYLOR και εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης AT ANN TAYLOR – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Κακή πίστη»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-3/18 και T-4/18,

Holzer y Cia, SA de CV, με έδρα το Μεξικό (Μεξικό), εκπροσωπούμενη από τους N. Fernández Fernández-Pacheco και A. Fernández Fernández-Pacheco, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από την A. Lukošiuūtė και τον H. O'Neill,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Anncο, Inc., με έδρα τη Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους D. Rose, J. Warner και την E. Preston, solicitors, και τον P. Roberts, QC,

με αντικείμενο δύο προσφυγές κατά των αποφάσεων του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας και της 8ης Νοεμβρίου 2017 (υποθέσεις R 2370/2016-2 και R 2371/2016-2), σχετικά με δύο διαδικασίες κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ των Anncο και Holzer y Cia,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία (εισηγητή), πρόεδρο, I. Labucka και ο I. Ulloa Rubio, δικαστές,

γραμματέας: N. Schall, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη τα δικόγραφα των προσφυγών που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Ιανουαρίου 2018,

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα αντικρούσεως που κατέθεσε το EUIPO στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Μαρτίου 2018,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα παρεμβάσεως που κατέθεσε η παρεμβαίνουσα στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Μαρτίου 2018,

έχοντας υπόψη την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2018 με την οποία αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων T-3/18 και T-4/18 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως περατώνουσας τη δίκη,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Νοεμβρίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

[παραλειπόμενα]

Σκεπτικό

[παραλειπόμενα]

- 24 Επί της ουσίας, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο ακυρώσεως, με τον οποίον, κατ' ουσίαν, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001, καθ' ο μέτρο, κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι οι αιτήσεις καταχωρίσεως των επίμαχων σημάτων είχαν κατατεθεί κακόπιστα. Προς στήριξη του λόγου αυτού ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις αιτιάσεις αφορώσες πλάνη εκτιμήσεως σχετικά, αντιστοίχως, με την ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων η οποία προκαλεί κίνδυνο συγχύσεως και τη γνώση, από τον δικαιούχο των επίμαχων σημάτων, ότι υπήρχε πανομοιότυπο ή παρόμοιο σήμα, με την πρόθεση του δικαιούχου των επίμαχων σημάτων κατά τον χρόνο καταθέσεως των αιτήσεων καταχωρίσεώς τους και με την αποδεικτική ισχύ των στοιχείων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα προς στήριξη της αιτήσεώς της για κήρυξη ακυρότητας καθώς και με το βάρος αποδείξεως.
- 25 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι, προβάλλοντας τις αιτιάσεις αυτές, η προσφεύγουσα δεν τηρεί τις διατάξεις του άρθρου 72, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, δεδομένου ότι ουδόλως προβάλλει πλάνη περί το δίκαιο ή διαδικαστικό σφάλμα του τμήματος προσφυγών, αλλά περιορίζεται στην αμφισβήτηση των εκτιμήσεων και των διαπιστώσεών του.
- 26 Συναφώς, αφενός, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 72, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, είναι δυνατή η άσκηση προσφυγής κατά των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών, μεταξύ άλλων, για παράβαση του εν λόγω κανονισμού.
- 27 Εν προκειμένω, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω, η υπό κρίση προσφυγή στηρίζεται σε ένα μόνο λόγο ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται, κατ' ουσίαν, παράβαση διατάξεως του κανονισμού 2017/1001, ήτοι του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β'.
- 28 Αφετέρου, από τη νομολογία προκύπτει ότι, εντός του πλαισίου του άρθρου 72, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να διενεργήσει πλήρη έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του EUIPO, εξετάζοντας, εφόσον παρίσταται ανάγκη, αν ο εκ μέρους τους νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς είναι ορθός ή αν η εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων που τέθηκαν υπόψη των εν λόγω τμημάτων είναι εσφαλμένη (απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2008, Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, C-16/06 P, EU:C:2008:739, σκέψη 39).

- 29 Επομένως, ορθώς η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο του μόνου λόγου ακυρώσεως, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ελέγξει την ακρίβεια τόσο των νομικών εκτιμήσεων όσο και των εκτιμήσεων των πραγματικών στοιχείων επί των οποίων στηρίζονται οι προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- 30 Ειδικότερα, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η παρεμβαίνουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ορθώς ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να εξετάσει, στο πλαίσιο του πλήρους ελέγχου της νομιμότητας των προσβαλλόμενων αποφάσεων, τα αποδεικτικά στοιχεία που υποβλήθηκαν από τους διαδίκους ενώπιον του EUIPO προκειμένου να εξακριβώσει εάν το τμήμα προσφυγών τα έλαβε επαρκώς υπόψη και εκτίμησε ορθώς τη σημασία τους και την αποδεικτική τους αξία και αν, σε αυτή τη βάση, το EUIPO ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα επίμαχα σήματα είχαν υποβληθεί κακόπιστα.
- 31 Συναφώς, μολονότι η έννοια της κακής πίστωσης δεν καθορίζεται στη νομοθεσία της Ένωσης, από το σύνηθες νόημά της καθώς και από το πλαίσιο και τους σκοπούς του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001 μπορεί να συναχθεί ότι, όπως εξέθεσε η γενική εισαγγελέας E. Sharpston στο σημείο 60 των προτάσεων της στην υπόθεση *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:148), η έννοια αυτή συναρτάται με τα υποκειμενικά κίνητρα του αιτούντος την καταχώριση του επίμαχου σήματος, συνιστάμενα σε κακόβουλη πρόθεση ή σε άλλο κίνητρο προκλήσεως ζημίας, και περιλαμβάνει συμπεριφορά η οποία αποκλίνει από τις παραδεδωμένες αρχές που διέπουν την ηθική συμπεριφορά ή από τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία ή το εμπόριο [προτάσεις της γενικής εισαγγελέας E. Sharpston στην υπόθεση *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:148, σημείο 60, και απόφαση της 7ης Ιουλίου 2016, *Copernicus-Trademarks* κατά EUIPO – Maquet (LUCEO), T-82/14, EU:T:2016:396, σκέψη 28].
- 32 Επομένως, η έννοια αυτή δεν εφαρμόζεται όταν μπορεί να θεωρηθεί ότι με την αίτηση καταχώρισεως επιδιώκεται θεμιτός σκοπός και η πρόθεση του αιτούντος την καταχώριση δεν προσκρούει στην κύρια λειτουργία του σήματος η οποία συνίσταται στο να εγγυάται στον καταναλωτή ή στον τελικό χρήστη την ταυτότητα προελεύσεως του οικείου προϊόντος ή της οικείας υπηρεσίας, παρέχοντάς του τη δυνατότητα να διακρίνει, χωρίς το ενδεχόμενο συγχύσεως, το προϊόν ή την υπηρεσία από τα αντίστοιχα άλλης προελεύσεως (πρβλ. αποφάσεις της 11ης Ιουνίου 2009, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, σκέψεις 44 έως 49, και της 7ης Ιουλίου 2016, *LUCEO*, T-82/14, EU:T:2016:396, σκέψη 29).
- 33 Επομένως, το άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001 εξυπηρετεί τον σκοπό γενικού συμφέροντος που συνίσταται στο να μη γίνονται δεκτές οι καταχωρίσεις σημάτων οι οποίες είναι καταχρηστικές ή αντίθετες προς τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 3ης Ιουνίου 2010, *Internetportal und Marketing*, C-569/08, EU:C:2010:311, σκέψεις 36 και 37). Πράγματι, τέτοιες καταχωρίσεις προσκρούουν στην αρχή ότι δεν μπορεί να γίνεται επίκληση του δικαιού της Ένωσης ακόμη και προς δικαιολόγηση των καταχρηστικών πρακτικών των οικονομικών φορέων οι οποίες ματαιώνουν τον επιδιωκόμενο με την εν λόγω νομοθεσία σκοπό (πρβλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 2000, *Emsland-Stärke*, C-110/99, EU:C:2000:695, σκέψεις 51 και 52, και της 7ης Ιουλίου 2016, *LUCEO*, T-82/14, EU:T:2016:396, σκέψη 52).
- 34 Στον αιτούντα την κήρυξη της ακυρότητας, ο οποίος προτίθεται να στηριχθεί στο άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001, εναπόκειται να αποδείξει τις περιστάσεις βάσει των οποίων μπορεί να συναχθεί ότι αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποβλήθηκε κακόπιστα, δεδομένου ότι η καλή πίστη του αιτούντος την καταχώριση τεκμαίρεται μέχρις αποδείξεως του εναντίου [απόφαση της 8ης Μαρτίου 2017, *Biernacka-Hoba* κατά EUIPO – *Formata Bogusław Hoba* (*Formata*), T-23/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:149, σκέψη 45].
- 35 Συναφώς, αν, εφόσον χαρακτηρίζει την πρόθεση του αιτούντος κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η έννοια της κακής πίστωσης κατά το άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001 αποτελεί υποκειμενικό στοιχείο,

πρέπει να καθορίζεται σε συνάρτηση με τις αντικειμενικές περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως (πρβλ. απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, σκέψη 42).

- 36 Ωστόσο, όταν το EUIPO διαπιστώνει ότι οι αντικειμενικές περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως που επικαλείται ο αιτών την κήρυξη ακυρότητας μπορούν να οδηγήσουν σε ανατροπή του τεκμηρίου καλής πίστωσης του οποίου απολαύει η αίτηση καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, εναπόκειται στον δικαιούχο του σήματος αυτού να παράσχει πειστικές εξηγήσεις όσον αφορά τους σκοπούς και την εμπορική λογική που επιδιώκει η αίτηση καταχωρίσεως του εν λόγω σήματος.
- 37 Πράγματι, ο δικαιούχος του σήματος είναι στην πλέον κατάλληλη θέση για να διαφωτίσει το EUIPO σχετικά με τις προθέσεις που είχε κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος αυτού και να του παράσχει τα στοιχεία που μπορούν να το πείσουν ότι, παρά την ύπαρξη αντικειμενικών περιστάσεων όπως αυτές για τις οποίες γίνεται λόγος στη σκέψη 36 ανωτέρω, η πρόθεση αυτή ήταν θεμιτή [πρβλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 9ης Νοεμβρίου 2016, *Birkenstock Sales* κατά EUIPO (Αναπαράσταση σχεδίου με διασταυρούμενες κυματοειδείς γραμμές), T-579/14, EU:T:2016:650, σκέψη 136, και της 5ης Μαΐου 2017, *PayPal* κατά EUIPO – Hub Culture (VENMO), T-132/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:316, σκέψεις 51 έως 59].
- 38 Υπό το πρίσμα αυτών των στοιχείων πρέπει να εξετασθούν οι διάφορες αιτιάσεις της προσφεύγουσας.

Επί της πρώτης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται πλάνη εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών σχετικά με την ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων που προκαλεί κίνδυνο συγχύσεως και με τη γνώση, εκ μέρους του δικαιούχου των επίμαχων σημάτων, της υπάρξεως παρόμοιου σήματος

- 39 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων που προκαλεί κίνδυνο συγχύσεως και η γνώση, εκ μέρους του δικαιούχου των επίμαχων σημάτων, της υπάρξεως παρόμοιου σήματος συνιστούν δύο προϋποθέσεις απαραίτητες για να γίνει δεκτή η κακή πίστη του εν λόγω δικαιούχου.
- 40 Η παρούσα αιτίαση περιλαμβάνει δύο σκέλη, με το ένα εκ των οποίων προβάλλεται πλάνη κατά την εφαρμογή της πρώτης από τις προϋποθέσεις αυτές, με το δε άλλο προβάλλεται πλάνη κατά την εφαρμογή της δεύτερης προϋποθέσεως.
- 41 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι υφίστατο ομοιότητα προκαλούσα σύγχυση μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων, ενώ δεν υπήρχε ταυτότητα ή ομοιότητα των καλυπτομένων προϊόντων. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από την πρακτική του EUIPO προκύπτει ότι τα ενδύματα και τα ωρολόγια χειρός είναι διαφορετικά προϊόντα, με αποτέλεσμα ο καταναλωτής να μη συσχετίζει τα επίμαχα σήματα. Επιπλέον, θεωρεί ότι η παρεμβαίνουσα δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον τη φήμη του προγενέστερου σήματος.
- 42 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, κατά τον χρόνο καταθέσεως των επίμαχων σημάτων δεν γνώριζε την ύπαρξη πανομοιότυπου ή παρόμοιου σήματος, ικανού να προκαλέσει σύγχυση, ήτοι την ύπαρξη καταχωρίσεως προγενέστερου σήματος περιλαμβάνοντος τα λεκτικά στοιχεία «ann taylor» για προϊόντα που εμπίπτουν στη κλάση 14. Εξάλλου, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, ακόμη και στην περίπτωση που γνώριζε την ύπαρξη τέτοιου σήματος καταχωρισθέντος για ενδύματα, το γεγονός αυτό δεν θα ασκούσε επιρροή.
- 43 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την επιχειρηματολογία αυτή.
- 44 Πρέπει να εξετασθούν διαδοχικά τα δύο σκέλη της παρούσας αιτιάσεως.

Επί του πρώτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται πλάνη εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών σχετικά με την ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων που προκαλεί κίνδυνο συγχύσεως

- 45 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι το παρόν σκέλος στηρίζεται σε τρεις παραδοχές.
- 46 Πρώτον, όπως επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, υπό το πρίσμα των κριτηρίων που καθορίζονται με την απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361)*, η παρεμβαίνουσα είχε την υποχρέωση, προς απόδειξη της κακής πίστewος, να αποδείξει ότι υπάρχει στην Ένωση πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο με εκείνο του οποίου ζητείται η καταχώριση, για πανομοιότυπο προϊόν, και το οποίο προκαλεί κίνδυνο συγχύσεως.
- 47 Δεύτερον, η προσφεύγουσα στηρίζεται, εμμέσως πλην σαφώς, στην παραδοχή ότι το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, εν προκειμένω, ότι υπάρχει στην Ένωση ένα τέτοιο πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν, με αποτέλεσμα τη δημιουργία κινδύνου συγχύσεως.
- 48 Τρίτον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, για να αποδείξει την κακή πίστη, η παρεμβαίνουσα έπρεπε να αποδείξει τη φήμη του προγενέστερου σήματος εντός της Ένωσης.
- 49 Ωστόσο, οι εν λόγω τρεις παραδοχές είναι εσφαλμένες.
- 50 Συναφώς, όσον αφορά, καταρχάς, την πρώτη από τις ως άνω παραδοχές, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, η ύπαρξη της κακής πίστewος του αιτούντος, κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως, πρέπει να εκτιμάται συνολικώς, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση (απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361*, σκέψεις 35 και 37).
- 51 Το Δικαστήριο έκρινε ότι είναι δυνατόν να αποτελούν, μεταξύ άλλων, τέτοιους κρίσιμους παράγοντες το γεγονός ότι ο αιτών την καταχώριση γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει ότι τρίτος χρησιμοποιεί για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν, σε ένα τουλάχιστον κράτος μέλος, πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο που είναι δυνατόν να συγχέεται με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση, η πρόθεση του αιτούντος να εμποδίσει τον εν λόγω τρίτο να εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το σημείο αυτό, καθώς και ο βαθμός νομικής προστασίας που παρέχεται στο σημείο του τρίτου και στο σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση (απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361*, σκέψη 53).
- 52 Ωστόσο, από το σκεπτικό της αποφάσεως της 11ης Ιουνίου 2009, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361)*, προκύπτει ότι οι τρεις παράγοντες που απαριθμούνται στη σκέψη 51 ανωτέρω αποτελούν απλώς παραδείγματα των στοιχείων που μπορούν να ληφθούν υπόψη για να κριθεί η ενδεχόμενη κακή πίστη του αιτούντος την καταχώριση σήματος κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως [απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, *Peeters Landbouwmachines κατά ΓΕΕΑ – Fors MW (BIGAB), T-33/11, EU:T:2012:77*, σκέψη 20]. Πράγματι, με την απόφαση εκείνη, το Δικαστήριο απλώς απάντησε στα ερωτήματα του αιτούντος δικαστηρίου τα οποία αφορούσαν, κατ' ουσίαν, το ζήτημα κατά πόσον οι παράγοντες αυτοί είναι κρίσιμοι (πρβλ. απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361*, σκέψεις 22 και 38). Επομένως, η απουσία κάποιου από τους παράγοντες αυτούς δεν εμποδίζει κατ' ανάγκην, ανάλογα με τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως, να διαπιστωθεί η κακή πίστη του αιτούντος (πρβλ. απόφαση της 7ης Ιουλίου 2016, *LUCEO, T-82/14, EU:T:2016:396*, σκέψη 147).
- 53 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όπως εκθέτει η γενική εισαγγελέας E. Sharpston στο σημείο 60 των προτάσεων της στην υπόθεση *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:148)*, η έννοια της κακής πίστewος, κατά το άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001, δεν μπορεί να καλύπτει μόνο μια περιορισμένη κατηγορία ειδικών περιστάσεων. Συγκεκριμένα, ο

σκοπός γενικού συμφέροντος των διατάξεων αυτών που συνίσταται να μη γίνονται δεκτές οι καταχωρίσεις σημάτων οι οποίες είναι καταχρηστικές ή αντίθετες προς τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο, ο οποίος υπομνήσθηκε στη σκέψη 33 ανωτέρω, θα διακυβευόταν αν η κακή πίστη μπορούσε να αποδειχθεί μόνον από τις περιστάσεις που απαριθμούνται περιοριστικώς στην απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361) (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 3ης Ιουνίου 2010, *Internetportal und Marketing*, C-569/08, EU:C:2010:311, σκέψη 37).

- 54 Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο της σφαιρικής εξετάσεως για την ύπαρξη της κακής πίστεως του αιτούντος, μπορούν επίσης να συνεκτιμηθούν η προέλευση του επίμαχου σημείου και η χρήση του από τον χρόνο δημιουργίας του, η εμπορική λογική στην οποία εντάσσεται η κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως του σημείου ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και η χρονολογική ακολουθία των γεγονότων που οδήγησαν στην εν λόγω κατάθεση [βλ. απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2015, *Pangyus κατά ΓΕΕΑ– RSVP Design (COLOURBLIND)*, T-257/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:115, σκέψη 68 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 55 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι, αντιθέτως προς το άρθρο 60 του κανονισμού 2017/1001 το οποίο απαριθμεί τους σχετικούς λόγους ακυρότητας σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποσκοπεί, ως εκ τούτου, στην προστασία των ιδιωτικών συμφερόντων των δικαιούχων ορισμένων προγενέστερων σημάτων που συγκρούονται με το επίμαχο σήμα, το άρθρο 59, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, το οποίο προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι η κακή πίστη του αιτούντος κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος αποτελεί απόλυτο λόγο ακυρότητας, αποσκοπεί στην προστασία του συμφέροντος όλων. Κατά συνέπεια, οι εκτιμήσεις που είναι κρίσιμες για τη διαπίστωση της υπάρξεως ενός από τους προαναφερθέντες σχετικούς λόγους ακυρότητας δεν είναι κατ' ανάγκη κρίσιμες για τη διαπίστωση της υπάρξεως κακής πίστεως (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2015, *BGW*, C-20/14, EU:C:2015:714, σκέψεις 23 έως 34).
- 56 Ειδικότερα, δεν μπορεί να απαιτείται συστηματικά από τον αιτούντα την κήρυξη ακυρότητας ο οποίος επικαλείται την κακή πίστη να αποδεικνύει την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001, σε σχέση με το προγενέστερο σήμα το οποίο κατέχει και με το επίμαχο σήμα. Πράγματι, όπως και το EUIPO και η παρεμβαίνουσα επισήμαναν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αφενός, τούτο θα στερούσε, σε μεγάλο βαθμό, από τις διατάξεις του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001, την πρακτική τους αποτελεσματικότητα. Αφετέρου, τις διατάξεις αυτές, οι οποίες αποσκοπούν στην προστασία του γενικού συμφέροντος, μπορεί να επικαλεσθεί οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο και όχι μόνον οι κάτοχοι προγενέστερων δικαιωμάτων.
- 57 Εν προκειμένω, αρκεί η διαπίστωση ότι, για να αποδείξει την κακή πίστη της προσφεύγουσας κατά τον χρόνο καταθέσεως των επίμαχων σημάτων, η παρεμβαίνουσα προέβαλε, ενώπιον του EUIPO, περιστάσεις που αφορούν την κατάθεση και τη χρήση στο Μεξικό, από την προσφεύγουσα, σημάτων πανομοιότυπων με τα ως άνω επίμαχα σήματα, περιστάσεις οι οποίες καταδεικνυαν, κατά την άποψη της παρεμβαίνουσας, την πρόθεση της εν λόγω εταιρίας να οικειοποιηθεί ανέντιμα το παρόμοιο σήμα της το οποίο είχε καταχωρίσει στις Ηνωμένες Πολιτείες για ενδύματα. Προφανώς, όμως, οι προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001 δεν αποτελούν κατάλληλα κριτήρια για να εκτιμηθεί αν οι περιστάσεις αυτές είναι κρίσιμες.
- 58 Όσον αφορά, εν συνεχεία, τη δεύτερη παραδοχή του υπό κρίση σκέλους, αρκεί να επισημανθεί ότι, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών απλώς διαπίστωσε την ταυτότητα ή την ομοιότητα των επίμαχων σημάτων και των σημείων της παρεμβαίνουσας και τη συσχέτιση μεταξύ των ωρολογίων χειρός της κλάσεως 14, που καλύπτονται από τα εν λόγω σήματα, και των προϊόντων του τομέα της ενδύσεως που εμπίπτουν στην κλάση 25 για τα οποία χρησιμοποιούνταν τα προαναφερθέντα σημεία. Αντιθέτως, όπως επισήμανε η ίδια η προσφεύγουσα, στο σημείο 26 των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το τμήμα προσφυγών έκρινε ρητώς ότι τα εν λόγω προϊόντα δεν μπορούν να θεωρηθούν παρόμοια κατά την έννοια της αποφάσεως της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, *Canon* (C-39/97, EU:C:1998:442), η

οποία αφορούσε το ζήτημα υπό ποιες προϋποθέσεις η ομοιότητα των προϊόντων ή των υπηρεσιών μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο συγχύσεως. Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στο τμήμα προσφυγών ότι στήριξε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις σε εσφαλμένα πραγματικά στοιχεία λόγω του ότι εσφαλμένως διαπίστωσε, εν προκειμένω, την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.

- 59 Όσον αφορά την τρίτη παραδοχή του υπό κρίση σκέλους, επισημαίνεται ότι η φήμη του προγενέστερου σήματος αποτελεί, μεταξύ άλλων, προϋπόθεση για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, και του άρθρου 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001, τα οποία μπορούν να προβληθούν όταν υπάρχει κίνδυνος να προσπορίσει η χρήση του αιτουμένου σήματος αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή να βλάψει τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή την εν λόγω φήμη. Κατά πάγια νομολογία, οι διάφορες προσβολές που διαλαμβάνονται στις διατάξεις αυτές αποτελούν συνέπεια ορισμένου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, λόγω του οποίου το ενδιαφερόμενο κοινό συσχετίζει τα δύο σήματα, δηλαδή διαπιστώνει κάποιο σύνδεσμο μεταξύ τους, χωρίς ωστόσο κατ' ανάγκη να τα συγχέει [βλ. απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Coca-Cola κατά ΓΕΕΑ – Mitico (Master), T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 60 Αντιθέτως, για λόγους ανάλογους με εκείνους που προβλήθηκαν στις σκέψεις 55 και 56 ανωτέρω, μολονότι η φήμη της οποίας απολαύει στην Ένωση ένα προγενέστερο σημείο μπορεί, αναλόγως των περιστάσεων της υποθέσεως, να αποτελεί κρίσιμο στοιχείο για την εκτίμηση της κακής πίστωσης, εντούτοις δεν μπορεί να απαιτείται από τον αιτούντα την κήρυξη ακυρότητας που επικαλείται την κακή πίστη να αποδεικνύει συστηματικά τη φήμη αυτή, όπως απαιτείται από τον αιτούντα την κήρυξη ακυρότητας που επικαλείται τη συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001. Συγκεκριμένα, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 35 ανωτέρω, η κακή πίστη χαρακτηρίζει την πρόθεση του αιτούντος κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος. Αντιθέτως, όπως επισήμανε η παρεμβαίνουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τα αποτελέσματα τα οποία η χρησιμοποίηση του σήματος αυτού ενδέχεται να έχει επί της φήμης ενός προγενεστερού σήματος δεν είναι κατ' ανάγκη κρίσιμα.
- 61 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η φήμη των σημάτων της παρεμβαίνουσας είναι κρίσιμη εν προκειμένω, πρέπει να ληφθεί υπόψη, υπό το πρίσμα των περιστάσεων που επικαλείται η παρεμβαίνουσα, η φήμη της οποίας μπορεί να απολαύουν στις Ηνωμένες Πολιτείες και στο Μεξικό και όχι η φήμη τους στην Ένωση. Όπως όμως επιβεβαίωσε με τις παρατηρήσεις της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επικαλείται απλώς την έλλειψη φήμης των σημάτων της παρεμβαίνουσας στο έδαφος της Ένωσης.
- 62 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε εν προκειμένω σε νομική πλάνη ή σε πλάνη εκτιμήσεως, λόγω μη υπάρξεως πανομοιότυπου ή παρόμοιου σημείου για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν, το οποίο ενδέχεται να συγχέεται με τα σημεία των οποίων ζητείται η καταχώριση, ή λόγω ελλείψεως φήμης στην Ένωση των προγενέστερων σημάτων της παρεμβαίνουσας.
- 63 Πάντως, παρά το ότι οι παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το παρόν σκέλος είναι εσφαλμένες, πρέπει να εξεταστεί το βάσιμό του καθόσον αφορά την πλάνη στην οποία φέρεται να υπέπεσε το τμήμα προσφυγών εκτιμώντας ότι υπάρχει συσχέτιση μεταξύ των προϊόντων που αφορούν τα επίμαχα σήματα και των προϊόντων που καλύπτονται από τα σημεία που χρησιμοποιούνται από την παρεμβαίνουσα και ότι η εν λόγω συσχέτιση είναι κρίσιμη προκειμένου να διαπιστωθεί η κακή πίστη του αιτούντος κατά την κατάθεση των αιτήσεων καταχωρίσεως των σημάτων αυτών.

- 64 Συναφώς, επισημαίνεται, πρώτον, ότι η ύπαρξη πανομοιότυπων ή παρόμοιων σημείων που χρησιμοποιούνται για προϊόντα που ανήκουν σε τμήμα της αγοράς παραπλήσιο με το τμήμα των προϊόντων για το οποίο καταχωρίστηκε το επίμαχο σήμα μπορεί να αποβεί κρίσιμη προκειμένου να αποδειχθεί η κακή πίστη του αιτούντος.
- 65 Πράγματι, σε μια τέτοια περίπτωση, ακόμη και αν είναι διαφορετικά τα προϊόντα που φέρουν πανομοιότυπα ή παρόμοια σημεία, η εγγύτητα των αντίστοιχων τμημάτων της αγοράς μπορεί να παράσχει στον αιτούντα την καταχώριση του επίμαχου σήματος τη δυνατότητα, εάν αυτή είναι η πρόθεσή του, να χρησιμοποιήσει για την εκμετάλλευσή της στρατηγικές αντιδεδοντολογικές ή αντίθετες προς τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο. Για παράδειγμα, θα έχει τη δυνατότητα να εκμεταλλευθεί την εγγύτητα αυτή προκειμένου να δημιουργήσει σκοπίμως, στο πνεύμα των επαγγελματιών του κλάδου ή του κοινού, συσχέτιση με την επιχείρηση που κατέχει ή χρησιμοποιεί σημεία πανομοιότυπα ή παρόμοια ή ακόμη για να αποτρέψει την επέκταση των δραστηριοτήτων της επιχείρησής αυτής επί του τμήματος αγοράς για το οποίο έχει καταχωριστεί το σήμα του, ενώ η επέκταση αυτή των δραστηριοτήτων της θα μπορούσε να αποτελέσει, για την εν λόγω επιχείρηση, μια θεμιτή στρατηγική εμπορικής επέκτασης.
- 66 Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι οι εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών όσον αφορά, αφενός, την εκμετάλλευση από την παρεμβαίνουσα του σημείου ANN TAYLOR (ή του σε μεγάλο βαθμό παρόμοιου ANNTAYLOR) και, αφετέρου, την ταυτότητα ή την ομοιότητα των επίμαχων σημάτων και των σημείων αυτών δεν περιείχαν σφάλματα.
- 67 Συναφώς, αφενός, αρκεί η διαπίστωση ότι, βάσει των αποδείξεων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας για την κήρυξη της ακυρότητας, το τμήμα προσφυγών ήταν σε θέση να διαπιστώσει τη χρήση από το 1954, τουλάχιστον στις Ηνωμένες Πολιτείες, του σήματος ANN TAYLOR από την εταιρία αυτή, ιδίως για τα ενδύματα, καθώς και την ύπαρξη πολλών καταχωρίσεων πανομοιότυπων ή παρόμοιων σημάτων τα οποία κατέχει η εταιρία αυτή σε 90 χώρες σχεδόν, συγκεκριμένα για τα ίδια προϊόντα. Επισημαίνεται, μεταξύ άλλων, ότι η παρεμβαίνουσα κατέθεσε τις αιτήσεις καταχωρίσεως σημάτων ενώπιον του EUIPO και ενώπιον των αρχών ορισμένων κρατών μελών για το σημείο ANN TAYLOR ή για σημεία σε μεγάλο βαθμό παρόμοια πριν από την κατάθεση των αιτήσεων καταχωρίσεως των επίμαχων σημάτων.
- 68 Αφετέρου, διαπιστώνεται ότι το επίμαχο λεκτικό σήμα ταυτίζεται με το λεκτικό σήμα ANN TAYLOR του οποίου δικαιούχος είναι η παρεμβαίνουσα και είναι παρόμοιο με ένα από τα άλλα λεκτικά σήματά της, το ANNTAYLOR, η δε μόνη διαφορά, στην τελευταία αυτή περίπτωση, έγκειται στο τυπογραφικό διάστημα μεταξύ του στοιχείου «ann» και του στοιχείου «taylor». Επιπλέον, είναι ακριβές ότι, όπως προκύπτει από τις εκτιμήσεις του τμήματος ακυρώσεων, τις οποίες επιβεβαίωσε το τμήμα προσφυγών, η γενική εντύπωση που δημιουργεί το επίμαχο εικονιστικό σήμα δεν διαφέρει ριζικά από την εντύπωση που δημιουργούν τα προαναφερθέντα σήματα της παρεμβαίνουσας, λόγω της ενσωματώσεως του στοιχείου «ANN TAYLOR» με κεφαλαία γράμματα στο ως άνω εικονιστικό σήμα και της αυτοτελούς διακριτικής και κυρίαρχης θέσης που έχει στο σήμα αυτό.
- 69 Τρίτον, από τη νομολογία προκύπτει ότι, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν τα υπαγόμενα στην κλάση 14 προϊόντα, όπως τα ωρολόγια χειρός, και τα υπαγόμενα στην κλάση 25 προϊόντα, όπως τα προϊόντα του τομέα ενδύσεως, είναι παρόμοια κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001, τα προϊόντα αυτά ανήκουν σε παραπλήσια τμήματα αγοράς. Πράγματι, ειδικά στον τομέα των ειδών πολυτελείας, τα προϊόντα αυτά πωλούνται υπό διάσημα σήματα φημισμένων δημιουργών και κατασκευαστών και, ως εκ τούτου, οι κατασκευαστές ενδυμάτων στρέφονται προς την αγορά των προϊόντων που υπάγονται στην κλάση 14, συμπεριλαμβανομένων των ωρολογίων χειρός [πρβλ. απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2015, Compagnie des montres Longines, Francillon κατά ΓΕΕΑ – Cheng (B), T-505/12, EU:T:2015:95, σκέψεις 47 έως 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 70 Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι, ακόμη και αν δεν μπορεί να διαπιστωθεί η ύπαρξη σχέσεως συμπληρωματικότητας μεταξύ των ωρολογίων χειρός και των προϊόντων ενδύσεως για να κριθεί κατά πόσον τα προϊόντα αυτά είναι ομοειδή, εντούτοις γεγονός παραμένει ότι τα εν λόγω προϊόντα έχουν ως κοινό σημείο ότι διαδραματίζουν ένα ρόλο στην εξωτερική εμφάνιση ενός προσώπου, με αποτέλεσμα το κίνητρο για την αγορά τους να μπορεί να είναι, τουλάχιστον εν μέρει, η εικόνα που θα δώσουν στην εξωτερική αυτή εμφάνιση, και μάλιστα η αναζήτηση ορισμένης «συμπληρωματικότητας αισθητικής φύσεως» [πρβλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 9ης Ιουλίου 2015, CMT κατά ΓΕΕΑ – Camomilla (Camomilla), T-98/13 και T-99/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:480, σκέψη 75, και της 28ης Σεπτεμβρίου 2016, The Art Company B & S/EUIPO – G-Star Raw (THE ART OF RAW), T-593/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:572, σκέψη 42].
- 71 Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη διαπιστώνοντας ότι υπάρχει συσχέτιση μεταξύ των προϊόντων που αφορούν τα επίμαχα σήματα και των προϊόντων του τομέα της ενδύσεως για τα οποία είχαν χρησιμοποιηθεί ή καταχωριστεί τα σήματα της παρεμβαίνουσας. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών ορθώς διαπίστωσε ότι η πρακτική των δημιουργών μόδας να επεκτείνουν την προσφορά τους σε προϊόντα που ανήκουν σε παραπλήσια τμήματα της αγοράς των ειδών ενδύσεως αντικατοπτρίζεται εν προκειμένω στη διεύρυνση του φάσματος των προϊόντων που φέρουν τα σήματα της παρεμβαίνουσας σε άλλα προϊόντα εκτός των ενδυμάτων, όπως τα υποδήματα, τα κοσμήματα, τα γυαλιά ηλίου, τα αρώματα και τα ωρολόγια χειρός.
- 72 Κατά συνέπεια, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το γεγονός ότι σήματα πανομοιότυπα ή σε μεγάλο βαθμό παρόμοια με τα επίμαχα σήματα χρησιμοποιούνταν και προστατεύονταν από το 1954 για προϊόντα που ανήκουν σε παραπλήσιο τμήμα αγοράς αποτελεί, εν προκειμένω, κρίσιμο παράγοντα για την εκτίμηση της κακής πίστεως του αιτούντος κατά την κατάθεση των αιτήσεων καταχώρισεως των επίμαχων σημάτων.
- 73 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και τα στοιχεία που υποβλήθηκαν προς στήριξη των επιχειρημάτων αυτών δεν ανατρέπουν την ως άνω διαπίστωση.
- 74 Αφενός, μολονότι, βάσει των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως, το EUIPO πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις προγενέστερες αποφάσεις του επί παρεμφερών αιτήσεων και να εξετάζει με ιδιαίτερη προσοχή το ζήτημα αν πρέπει ή όχι να αποφασίσει κατά τον ίδιο τρόπο, εντούτοις η εφαρμογή των αρχών αυτών πρέπει να συμβιβάζεται με την αρχή της νομιμότητας (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 28ης Ιουνίου 2018, EUIPO κατά Puma, C-564/16 P, EU:C:2018:509, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 75 Εν προκειμένω, πρώτον, η προσφεύγουσα επικαλέστηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δύο αποφάσεις [του τμήματος προσφυγών] που είναι μεταγενέστερες των προσβαλλόμενων αποφάσεων. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να προσαφθεί στο τμήμα προσφυγών ότι δεν τις έλαβε υπόψη. Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 65 του κανονισμού 2017/1001 σκοπεί στον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών και, στο πλαίσιο της ακυρωτικής διαδικασίας, η νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίστανται κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως. Επομένως, δεν αποτελεί αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου να επανεξετάζει τα πραγματικά περιστατικά υπό το πρίσμα αποδεικτικών στοιχείων που για πρώτη φορά προσκομίζονται ενώπιόν του [βλ. απόφαση της 21ης Μαρτίου 2012, Feng Shen Technology κατά ΓΕΕΑ – Majtczak (FS), T-227/09, EU:T:2012:138, σκέψη 25, που επικυρώθηκε με διάταξη της 7ης Φεβρουαρίου 2013, Majtczak κατά Feng Shen Technology και ΓΕΕΑ, C-266/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:73, σκέψη 45].
- 76 Δεύτερον, όσον αφορά τις αποφάσεις του EUIPO τις οποίες επικαλέστηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας κηρύξεως της ακυρότητας, αυτή απλώς υποστηρίζει ότι ο αριθμός των εν λόγω αποφάσεων ήταν άνω των πενήντα και ότι κατέληγαν όλες στο ότι υπήρχε διαφορά μεταξύ ωρολογίων χειρός και ενδυμάτων, χωρίς να παραπέμπει ειδικότερα σε καμία από αυτές συγκεκριμένα.

Οι παρατηρήσεις αυτές όμως δεν αρκούν, προφανώς, για να αποδειχθεί ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει υπόψη τις ως άνω αποφάσεις. Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, η γενική παραπομπή σε άλλα κείμενα δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας τα οποία πρέπει να περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής. Επομένως, στο πλαίσιο προσφυγής κατά αποφάσεως τμήματος προσφυγών του EUIPO, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να αναζητήσει στον φάκελο της ενώπιον του EUIPO διαδικασίας τα επιχειρήματα στα οποία θα μπορούσε να παραπέμψει η προσφεύγουσα ούτε να τα εξετάσει [πρβλ. απόφαση της 17ης Ιουνίου 2008, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ – Abril Sánchez και Ricote Saugar (BoomerangTV), T-420/03, EU:T:2008:203, σκέψεις 92 και 93 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 77 Τρίτον, επισημαίνεται ότι, στις αποφάσεις που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα τόσο ενώπιον του EUIPO όσο και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, οι εκτιμήσεις σχετικά με τη διαφορά μεταξύ των ωρολογίων χειρός και των ενδυμάτων, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001 ή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού. Κατά συνέπεια, για τους λόγους που προβλήθηκαν στις σκέψεις 55 έως 61 ανωτέρω, οι εν λόγω αποφάσεις δεν ασκούν επιρροή.
- 78 Αφετέρου, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με την έλλειψη συνδέσμου μεταξύ των επίμαχων σημάτων και των προγενέστερων σημάτων της παρεμβαίνουσας, λόγω του ότι αποτελούνται από ένα σύνηθες γυναικείο όνομα και ένα σύνηθες επώνυμο, πρέπει να απορριφθούν. Πράγματι, όπως ορθώς διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 25 των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το γεγονός ότι το όνομα Ann και το επώνυμο Taylor χρησιμοποιούνται ευρέως στις αγγλόφωνες χώρες δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι ο συνδυασμός τους είναι συνήθης. Εξάλλου, όπως επίσης διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών, δεν προβάλλεται ότι τρίτοι χρησιμοποιούν στην αγορά άλλα σήματα που περιέχουν τον ως άνω συνδυασμό. Το γεγονός αυτό δεν προκύπτει ούτε από τα έγγραφα του φακέλου της ενώπιον του EUIPO διαδικασίας περί κηρύξεως ακυρότητας. Κατά συνέπεια, ο σύνδεσμος μεταξύ των επίμαχων σημάτων και των σημάτων της παρεμβαίνουσας, τα οποία είναι πανομοιότυπα ή σε μεγάλο βαθμό παρόμοια, δεν αποδυναμώνεται λόγω του εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα των εν λόγω σημάτων ή της χρήσης τους.
- 79 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το πρώτο σκέλος της πρώτης αιτιάσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους της πρώτης αιτιάσεως, με το οποίο προβάλλεται πλάνη του τμήματος προσφυγών σχετικά με το ότι η προσφεύγουσα, κατά τον χρόνο καταθέσεως των αιτήσεων καταχωρίσεως των επίμαχων σημάτων, γνώριζε ότι υπήρχαν πανομοιότυπα ή παρόμοια σήματα της παρεμβαίνουσας

[παραλειπόμενα]

- 83 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα γνώριζε ότι η παρεμβαίνουσα είχε δικαιώματα επί σημείων πανομοιότυπων ή παρόμοιων με τα επίμαχα, για ενδύματα, αποδείχθηκε βάσει των ακόλουθων στοιχείων.
- 84 Πρώτον, στις σκέψεις 33 έως 37 των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, βάσει των ενόρκων γραπτών δηλώσεων δικηγόρων που υπεράσπισαν τα συμφέροντα της παρεμβαίνουσας και του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του δικηγόρου της προσφεύγουσας προς έναν από τους προαναφερθέντες δικηγόρους της παρεμβαίνουσας, ότι είχε αποδειχθεί ότι ο διευθυντής της προσφεύγουσας, A. Holzer, είχε επιχειρήσει να επικοινωνήσει με τους υπεύθυνους της παρεμβαίνουσας για την επίτευξη συμφωνίας παραχωρήσεως παγκόσμιας άδειας χρήσεως στις αρχές της δεκαετίας του 2000. Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά ήταν προγενέστερα της καταθέσεως στο Μεξικό το 2003 αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος ANN TAYLOR, του πρώτου σήματος της προσφεύγουσας που καταχωρίστηκε στη χώρα αυτή και περιείχε

τα λεκτικά στοιχεία «ann taylor», επί του οποίου αυτή βασίζεται για να δικαιολογήσει τη στρατηγική της για εμπορική επέκταση στην Ένωση. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, παρά τα επιχειρήματά της, η προσφεύγουσα παραδέχθηκε ότι είχε γίνει η ως άνω προσπάθεια.

[παραλειπόμενα]

- 91 Εξάλλου, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το κύρος, αφενός, των ενόρκων γραπτών δηλώσεων των δικηγόρων της παρεμβαίνουσας, για τον λόγο ότι οι ως άνω δικηγόροι εργάζονται στην εταιρία αυτή, και, αφετέρου, του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ενός από τους δικηγόρους της ίδιας, επειδή ο δικηγόρος αυτός δεν είχε άμεση γνώση του περιεχομένου και του σκοπού των ενεργειών του A. Holzer και επειδή, λόγω του εμπιστευτικού χαρακτήρα του εν λόγω μηνύματος, το EUIPO δεν μπορούσε να το λάβει υπόψη.
- 92 Εν προκειμένω, αφενός, επισημαίνεται ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν μπορεί να συναχθεί ότι οι δικηγόροι οι οποίοι προέβησαν στις εν λόγω δηλώσεις και οι οποίοι εκπροσωπούν τα συμφέροντα της παρεμβαίνουσας εργάζονται για την παρεμβαίνουσα ή συνδέονται με αυτή με άλλον τρόπο.
- 93 Αντιθέτως, από τα παραρτήματα της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας που περιέχουν τις δηλώσεις αυτές προκύπτει ότι δύο από τους δικηγόρους αυτούς είναι εταίροι της δικηγορικής εταιρίας F., Z., L. και Z., που είναι εγκατεστημένη στη Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες), και ότι οι άλλοι δύο είναι εταίροι δύο δικηγορικών εταιριών εγκατεστημένων στο Μεξικό, ο πρώτος στη δικηγορική εταιρία A. & L. και ο δεύτερος στη δικηγορική εταιρία O. & Cia.
- 94 Συνεπώς, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι δικηγόροι αυτοί είναι ανεξάρτητοι και επέχουν θέση τρίτου έναντι της παρεμβαίνουσας.
- 95 Εξάλλου, οι δικηγόροι υπόκεινται, κατ' αρχήν, σε επαγγελματική δεοντολογία η οποία τους επιβάλλει, μεταξύ άλλων, να ενεργούν με εντιμότητα, επ' απειλή πειθαρχικών κυρώσεων (πρβλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής κ.λπ., C-550/07 P, EU:C:2010:512, σκέψεις 42 και 45).
- 96 Κατά συνέπεια, η αποδεικτική ισχύς των επίμαχων ενόρκων δηλώσεων είναι κατ' ανάγκην μεγαλύτερη από την ισχύ των δηλώσεων υπαλλήλων της παρεμβαίνουσας ή προσώπων που συνδέονται με αυτήν με οποιονδήποτε τρόπο [πρβλ. απόφαση της 13ης Ιουνίου 2012, Süd-Chemie κατά ΓΕΕΑ – Byk-Cera (CERATIX), T-312/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:296, σκέψη 30].

[παραλειπόμενα]

- 102 Περαιτέρω, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ο εμπιστευτικός χαρακτήρας της επικοινωνίας μεταξύ δικηγόρων και πελατών πρέπει να προστατεύεται σε επίπεδο Ένωσης, δεδομένου ότι η επικοινωνία με τον δικηγόρο συνδέεται με την άμυνα του πελάτη και ότι ο εν λόγω δικηγόρος είναι ανεξάρτητος (βλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής κ.λπ., C-550/07 P, EU:C:2010:512, σκέψεις 40 και 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Στον τομέα του ανταγωνισμού, η εν λόγω προστασία έχει ως αποτέλεσμα να εξαιρείται η επικοινωνία αυτή από τις εξουσίες έρευνας της Επιτροπής και να μην επιτρέπεται στην Επιτροπή να στηρίξει στην ως άνω επικοινωνία απόφαση επιβάλλουσα πρόστιμο για παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού της Ένωσης (απόφαση της 29ης Φεβρουαρίου 2016, Deutsche Bahn κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-267/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:110, σκέψη 49).
- 103 Ωστόσο, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η νομολογία αυτή έχει εφαρμογή στα αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο των ενώπιον του EUIPO διαδικασιών, το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του δικηγόρου της προσφεύγουσας που μνημονεύεται στη σκέψη 84 ανωτέρω απευθύνεται σε έναν από τους δικηγόρους της παρεμβαίνουσας. Επομένως, δεν πρόκειται για

επικοινωνία μεταξύ δικηγόρων και πελατών κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 102 ανωτέρω. Μολονότι είναι αληθές ότι στο μήνυμα αυτό παρατίθενται στοιχεία που περιήλθαν σε γνώση του δικηγόρου της προσφεύγουσας από την προσφεύγουσα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ότι δεν είχε επιτρέψει τη γνωστοποίηση των στοιχείων αυτών στους εκπροσώπους της παρεμβαίνουσας ή στην ίδια την παρεμβαίνουσα, πράγμα το οποίο, άλλωστε, ουδόλως προκύπτει από το εν λόγω μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Η υπόμνηση που περιλαμβάνεται στο κάτω μέρος της σελίδας του μηνύματος αυτού, η οποία περιλαμβάνεται συνήθως στην επαγγελματική αλληλογραφία, απαγορεύει μόνον τη γνωστοποίηση του εν λόγω μηνύματος σε τρίτους ή τη δημοσίευσή του και δεν μπορεί, αφ' εαυτής, να εμποδίσει τη χρήση του στο πλαίσιο της επίμαχης διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας, η οποία αφορά την προσφεύγουσα και την παρεμβαίνουσα.

- 104 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι τα στοιχεία σχετικά με το αντικείμενο των διαβημάτων του A. Holzer προς την παρεμβαίνουσα που διαβιβάστηκαν με το ως άνω μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου περιλαμβάνονταν επίσης στις ένορκες δηλώσεις των δικηγόρων της παρεμβαίνουσας και επανελήφθησαν εν μέρει από την ίδια την προσφεύγουσα στη δήλωσή της ενώπιον του EUIPO, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 87 ανωτέρω. Επομένως, τα εν λόγω στοιχεία δεν ήταν, καθεαυτά, εμπιστευτικού χαρακτήρα.
- 105 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι οι ένορκες γραπτές δηλώσεις των δικηγόρων της παρεμβαίνουσας και το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ενός από τους δικηγόρους της προσφεύγουσας αποτελούσαν έγκυρα αποδεικτικά στοιχεία για να προσδιοριστεί το αντικείμενο των διαβημάτων του A. Holzer προς την παρεμβαίνουσα πριν από την καταχώριση του σήματος ANN TAYLOR στο Μεξικό.
- 106 Κατά τα λοιπά, επισημαίνεται ότι, μολονότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι τα ως άνω διαβήματα αποσκοπούσαν στη σύναψη συμφωνίας για την εμπορία ωρολογίων χειρός υπό το σήμα ANN TAYLOR, ουδόλως εξήγησε τον σκοπό και το περιεχόμενο των ως άνω διαβημάτων, των οποίων, εντούτοις, αναγνωρίζει την ύπαρξη. Η προσφεύγουσα όμως βρισκόταν στην πλέον κατάλληλη θέση για να διαφωτίσει το τμήμα προσφυγών σχετικά με τις προθέσεις που την ώθησαν να προβεί στα διαβήματα αυτά και να το πείσει, παρά τα προαναφερθέντα αποδεικτικά στοιχεία, ότι τα εν λόγω διαβήματα δεν είχαν σχέση με την εμπορική εκμετάλλευση του σήματος ANN TAYLOR.

[παραλειπόμενα]

Επί της δεύτερης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται πλάνη εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών σχετικά με την πρόθεση της προσφεύγουσας κατά τον χρόνο καταθέσεως των αιτήσεων καταχώρισεως των επίμαχων σημάτων

- 111 Η δεύτερη αιτίαση περιλαμβάνει δύο σκέλη.
- 112 Αφενός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι περιστάσεις που έκανε δεκτές το τμήμα προσφυγών για να κρίνει ότι υπήρχε πρόθεση του δικαιούχου των επίμαχων σημάτων να συσχετίσει τα εν λόγω σήματα και τα σήματα της παρεμβαίνουσας δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη, διότι δεν μπορούν να της καταλογιστούν άμεσα και δεν εμπίπτουν στον έλεγχο ή την επιρροή της.
- 113 Αφετέρου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη άλλες περιστάσεις ικανές να εξηγήσουν τη συμπεριφορά της και να αποδείξουν την καλή της πίστη. Συναφώς, υποστηρίζει, πρώτον, ότι δεν μπορεί να της προσαφθεί ότι εκμεταλλεύτηκε καταχρηστικώς τη φήμη του σήματος της παρεμβαίνουσας, λόγω του ότι δεν υπάρχει τέτοια φήμη, λόγω της διαφοράς μεταξύ των προϊόντων που προστατεύονται από τα συγκρουόμενα σημεία και λόγω της σημαντικής και διαρκούς εκμεταλλεύσεως των δύο επίμαχων σημάτων. Δεύτερον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι δεν υφίσταται κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι η καταχώριση των επίμαχων σημάτων, η οποία

αποτελεί λογικό στάδιο της εμπορικής στρατηγικής της, είχε ως σκοπό να εμποδίζει τρίτους να εισέλθουν στην αγορά. Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν αποδείχθηκε καμία προγενέστερη σχέση με την παρεμβαίνουσα και ότι τα επίμαχα σήματα αποτελούν ανεξάρτητη δημιουργία.

114 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την επιχειρηματολογία αυτή.

Επί του πρώτου σκέλους της δεύτερης αιτιάσεως, με το οποίο προβάλλεται εσφαλμένη συνεκτίμηση περιστάσεων που δεν μπορούν να καταλογιστούν στην προσφεύγουσα

[παραλειπόμενα]

124 Πρώτον, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 87 έως 105 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι είχε αποδειχθεί επαρκώς κατά νόμον ότι, πριν από την κατάθεση της αιτήσεως καταχώρισεως του πρώτου μεξικανικού σήματος ANN TAYLOR, η προσφεύγουσα επιχείρησε να αποκτήσει το δικαίωμα να εμπορεύεται ωρολόγια χειρός με σήμα πανομοιότυπο προς το σήμα που κατείχε η παρεμβαίνουσα και ότι η τελευταία αρνήθηκε να δώσει συνέχεια στα διαβήματα αυτά.

125 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών μπορούσε να κρίνει ότι οι περιστάσεις αυτές αποτελούν μια πρώτη ένδειξη κακής πίστεως εκ μέρους της προσφεύγουσας. Πράγματι, από την αλληλουχία των πραγματικών περιστατικών από την οποία προκύπτουν οι περιστάσεις αυτές συνάγεται ότι η χρήση του σήματος ANN TAYLOR από την προσφεύγουσα οφείλεται στην πρόθεσή της να οικειοποιηθεί το εν λόγω σήμα για την εμπορία ωρολογίων χειρός και να το συσχετίσει με τα προγενέστερα πανομοιότυπα ή παρόμοια σήματα της παρεμβαίνουσας χωρίς να έχει λάβει σχετική συγκατάθεση από την παρεμβαίνουσα, και ενώ η παρεμβαίνουσα ήταν σαφώς αντίθετη σε τέτοια χρήση του προαναφερθέντος σήματος.

126 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 54 ανωτέρω, η χρήση του επίμαχου σημείου μπορεί να συνιστά στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον χαρακτηρισμό της προθέσεως που οδήγησε στην κατάθεση της αιτήσεως καταχώρισεως του σημείου αυτού και στη χρήση του μετά την ημερομηνία καταθέσεως της ως άνω αιτήσεως. Κατά συνέπεια, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, μολονότι οι περιστάσεις που επικαλέστηκε η παρεμβαίνουσα όσον αφορά τη χρήση των μεξικανικών σημάτων της προσφεύγουσας επήλθαν μετά την κατάθεση των αιτήσεων καταχώρισεως των επίμαχων σημάτων, μπορούσαν να δια φωτίσουν τις προθέσεις της κατά τον χρόνο καταθέσεως των αιτήσεων αυτών και έπρεπε, βάσει αυτού, να ληφθούν υπόψη [πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Μαΐου 2017, Airhole Facemasks κατά EUIPO – industriesurf (AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT), T-107/16, EU:T:2017:335, σκέψη 41].

[παραλειπόμενα]

Επί του δεύτερου σκέλους της δεύτερης αιτιάσεως, με το οποίο προβάλλεται παράλειψη του τμήματος προσφυγών να λάβει υπόψη τις περιστάσεις που επικαλείται η προσφεύγουσα ως δυνάμενες να αποδείξουν την καλή της πίστη

157 Η προσφεύγουσα στηρίζεται στην προβαλλόμενη, εν προκειμένω, μη ύπαρξη των περιστάσεων που έχουν γίνει δεκτές από την προγενέστερη νομολογία ως δυνάμενες να αποτελέσουν απόδειξη κακής πίστεως, όπως η απόπειρα παρασιτικής εκμεταλλεύσεως της φήμης του προγενέστερου σήματος ή αντλήσεως οφέλους από αυτήν [απόφαση της 8ης Μαΐου 2014, Simca Europe κατά ΓΕΕΑ – PSA Peugeot Citroën (Simca), T-327/12, EU:T:2014:240, σκέψη 56], το γεγονός ότι ζητήθηκε η καταχώριση σήματος με μοναδικό σκοπό να εμποδισθεί τρίτος να εισέλθει στην αγορά και να χρησιμοποιήσει το δικό του σήμα τη (απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, σκέψη 44), το γεγονός ότι ζητήθηκε χρηματική αντιστάθμιση (απόφαση της

8ης Μαΐου 2014, Simca, T-327/12, EU:T:2014:240, σκέψη 72), καθώς και οι περιστάσεις υπό τις οποίες δημιουργήθηκε το επίμαχο σήμα, η χρήση του μετά τη δημιουργία του, η εμπορική λογική που διέπει την αίτηση καταχώρισης του σημείου ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η χρονολογική ακολουθία των γεγονότων που κατέληξαν στην εν λόγω κατάθεση των αιτήσεων καταχώρισης.

- 158 Συναφώς, πρώτον, όπως προκύπτει από τη νομολογία που παρατέθηκε στη σκέψη 52 ανωτέρω, η έλλειψη ενός παράγοντα ο οποίος, στο συγκεκριμένο πλαίσιο της διαφοράς ή του ζητήματος που κλήθηκαν τότε να επιλύσουν το Γενικό Δικαστήριο ή το Δικαστήριο, είχε κριθεί ως κρίσιμος για τη διαπίστωση της κακής πίστωσης του αιτούντος δεν αποκλείει κατ' ανάγκην τη δυνατότητα διαπιστώσεως της κακής πίστωσης του αιτούντος την καταχώριση σήματος υπό διαφορετικές περιστάσεις. Πράγματι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 53 ανωτέρω, η έννοια της κακής πίστωσης, κατά το άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001, δεν μπορεί να καλύπτει μόνο μια περιορισμένη κατηγορία ειδικών περιστάσεων.
- 159 Δεύτερον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τόσο οι περιστάσεις υπό τις οποίες δημιουργήθηκε το επίμαχο σημείο όσο και η χρήση που του έγινε καθώς και η εμπορική λογική που διέπει την κατάθεση των αιτήσεων καταχώρισης των επίμαχων σημάτων και η χρονολογική ακολουθία των γεγονότων που οδήγησαν στην κατάθεση αυτή αποτελούν, εν προκειμένω, κρίσιμα στοιχεία ικανά να αποδείξουν την κακή πίστη της.
- 160 Συγκεκριμένα, στον βαθμό κατά τον οποίο, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα, τα επίμαχα σήματα αποσκοπούν στην επέκταση της προστασίας των πανομοιότυπων σημάτων που κατατέθηκαν για πρώτη φορά στο Μεξικό, ορθώς το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη τις περιστάσεις υπό τις οποίες δημιουργήθηκαν τα σήματα αυτά, τη χρήση τους, την εμπορική λογική στην οποία στηρίζεται η χρήση αυτή, καθώς και τη χρονολογική ακολουθία των γεγονότων που οδήγησαν στην κατάθεσή τους. Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 124 έως 155 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών συνήγαγε, αφενός, από την αλληλουχία των πραγματικών περιστατικών που οδήγησε στη δημιουργία του πρώτου μεξικανικού σήματος ANN TAYLOR της προσφεύγουσας, την πρόθεση της προσφεύγουσας να εκμεταλλεύεται το πανομοιότυπο σήμα της παρεμβαίνουσας χωρίς να έχει τη συγκατάθεσή της και προκαλώντας συσχέτιση με το σήμα αυτό και, αφετέρου, από τη χρησιμοποίηση του εν λόγω μεξικανικού σήματος, την εφαρμογή μιας εμπορικής στρατηγικής η οποία έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία τέτοιας συσχέτισης.
- 161 Το γεγονός ότι οι περιστάσεις αυτές δεν ανάγονται άμεσα στην κατάθεση των αιτήσεων καταχώρισης των επίμαχων σημάτων και τη χρήση τους στην Ένωση είναι άνευ σημασίας, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο ικανό να καταδείξει ότι η εν λόγω κατάθεση και η εν λόγω χρήση ανταποκρίνονται σε διαφορετικούς σκοπούς από τους σκοπούς της καταθέσεως και της χρήσεως των σημάτων που είχε καταχωρίσει στο Μεξικό. Αντιθέτως, σύμφωνα με τις δηλώσεις της προσφεύγουσας, η κατάθεση των αιτήσεων καταχώρισης των επίμαχων σημάτων εντάσσεται στο πλαίσιο μιας εμπορικής στρατηγικής με σκοπό την επέκταση της προστασίας των προγενέστερων μεξικανικών σημάτων της.
- 162 Τρίτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δεν μπορεί να της προσαφθεί ότι επιδιώκει να εκμεταλλευτεί παρασιτικά τη φήμη του σήματος ANN TAYLOR της παρεμβαίνουσας διότι δεν υπάρχει τέτοια φήμη δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 163 Πράγματι, αφενός, τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε το τμήμα προσφυγών αποδεικνύουν ότι, όταν δεν υπάρχει εύλογη εναλλακτική εξήγηση, η εκμετάλλευση της συσχέτισης μεταξύ του αμερικανικού σήματος ANN TAYLOR της παρεμβαίνουσας και του μεξικανικού πανομοιότυπου σήματος της προσφεύγουσας ενέπιπτε την εμπορική στρατηγική της προσφεύγουσας. Κατά συνέπεια, πρέπει κατ' ανάγκην να συναχθεί ότι η προσφεύγουσα θεωρούσε ότι είχε συμφέρον να εκμεταλλευθεί τη συσχέτιση αυτή, ανεξαρτήτως του αν η φήμη του σήματος της παρεμβαίνουσας ήταν αποδεδειγμένη.

164 Αφετέρου, υπενθυμίζεται ότι η παρεμβαίνουσα κατέθεσε αιτήσεις καταχωρίσεως σημάτων ενώπιον του EUIPO και των αρχών των κρατών μελών για το σημείο ANN TAYLOR ή για παρόμοια σημεία πριν από την κατάθεση των αιτήσεων καταχωρίσεως των επίμαχων σημάτων. Πρέπει να προστεθεί ότι η παρεμβαίνουσα προσκόμισε στοιχεία αποδεικνύοντα ότι ορισμένοι επαγγελματίες του τομέα της μόδας στο Ηνωμένο Βασίλειο γνώριζαν το σήμα της και ότι καταναλωτές εγκατεστημένοι στην Ένωση είχαν αγοράσει προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο υπό το σήμα αυτό. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι η παρεμβαίνουσα είχε αναπτύξει μια εμπορική στρατηγική έναντι των καταναλωτών της Ένωσης από την οποία μπορούσε να επωφεληθεί η προσφεύγουσα, λαμβανομένης υπόψη της δικής της στρατηγικής. Κατά συνέπεια, τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να ανατρέψουν τη συλλογιστική του τμήματος προσφυγών κατά την οποία η κατάθεση των αιτήσεων καταχωρίσεως των επίμαχων σημάτων εντάσσεται στο πλαίσιο της ίδιας εμπορικής στρατηγικής, σκοπούσας στη συσχέτιση προς το σήμα ANN TAYLOR της παρεμβαίνουσας, με την εμπορική στρατηγική που διέπει την κατάθεση και τη χρήση των μεξικανικών σημάτων της προσφεύγουσας, των οποίων την προστασία αποσκοπούν να επεκτείνουν τα επίμαχα σήματα.

[παραλειπόμενα]

166 Πέμπτον, ούτε το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν ζήτησε από την παρεμβαίνουσα χρηματική αντιστάθμιση ούτε, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένο, το γεγονός ότι υπήρξε σημαντική και διαρκής εκμετάλλευση των επίμαχων σημάτων από την κατάθεσή τους αποτελούν, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η εν λόγω κατάθεση έγινε με θεμιτές προθέσεις. Πράγματι, η κακόπιστη συμπεριφορά που καταλογίζεται στην προσφεύγουσα από το τμήμα προσφυγών δεν αφορά ούτε την προσπάθεια να υποχρεώσει την παρεμβαίνουσα να την αποζημιώσει οικονομικώς ούτε την αμιγώς υποθετική κατάθεση σήματος, αλλά την πρόθεση οικειοποίησης του σημείου ANN TAYLOR, χωρίς τη συναίνεση της παρεμβαίνουσας, και τη σκόπιμη συσχέτιση με τα πανομοιότυπα ή παρόμοια προγενέστερα σήματα της παρεμβαίνουσας.

[παραλειπόμενα]

173 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών δικαίως θεώρησε ότι οι ενέργειες της προσφεύγουσας που εκτίθενται στις σκέψεις 169 και 170 ανωτέρω αντικατόπτριζαν την πρόθεσή της να εμποδίσει την παρεμβαίνουσα να επεκτείνει τη χρήση του σήματός της ANN TAYLOR στον τομέα των ωρολογίων χειρός στην Ένωση, επέκταση η οποία θα μπορούσε να αντιστοιχεί σε νόμιμη επιχειρηματική στρατηγική εκ μέρους της τελευταίας, αν αυτή ήταν η πρόθεσή της. Αντιστρόφως, δεδομένου ότι αποδείχθηκε ότι η κατάθεση των αιτήσεων καταχωρίσεως των επίμαχων σημάτων εντάσσεται σε κακόπιστη στρατηγική με σκοπό την οικειοποίηση, χωρίς τη συναίνεση της παρεμβαίνουσας, του σημείου ANN TAYLOR και τη συσχέτιση με τα πανομοιότυπα ή παρόμοια σήματα της παρεμβαίνουσας, η απόπειρα παρακωλύσεως της διαδικασίας εκ μέρους της προσφεύγουσας δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ανταποκρίνεται στον θεμιτό σκοπό προστασίας των εν λόγω επίμαχων σημάτων από την αθέμιτη χρήση πανομοιότυπου ή παρεμφερούς σημείου εκ μέρους νεοεισερχόμενης στην αγορά επιχειρήσεως (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, σκέψεις 46 και 49).

174 Βάσει όλων των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η απόρριψη του δευτέρου σκέλους της δεύτερης αιτιάσεως και, ως εκ τούτου, της δεύτερης αιτιάσεως στο σύνολό της.

Επί της τρίτης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται πλάνη εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών ως προς την αποδεικτική αξία των στοιχείων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα προς στήριξη της αιτήσεώς της περί κηρύξεως ακυρότητας και ως προς το βάρος αποδείξεως

- 175 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι διαπιστώσεις του τμήματος προσφυγών στηρίζονται σε δευτερεύουσας, περιορισμένης και αμφίβολης σημασίας αποδεικτικά στοιχεία και ότι το τμήμα προσφυγών της επέβαλε την υποχρέωση να αποδείξει την μη επέλευση γεγονότων, που αποτελεί «probatio diabolica».
- 176 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την επιχειρηματολογία αυτή.
- 177 Συναφώς, αρκεί να επισημανθεί ότι, όπως αποδεικνύει η ανάλυση που διενεργήθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως των δύο πρώτων αιτιάσεων, τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζονται τα συμπεράσματα του τμήματος προσφυγών δεν μπορούν να θεωρηθούν περιορισμένης, δευτερεύουσας ή αμφίβολης σημασίας.
- 178 Αφενός, από τις σκέψεις 91 έως 103 ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που συγκέντρωσε η παρεμβαίνουσα για να αποδείξει την απόπειρα του A. Holzer να λάβει άδεια χρήσεως δεν είχαν αποδεικτική αξία ή δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη από το τμήμα προσφυγών.
- 179 Αφετέρου, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 126 έως 152 ανωτέρω, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα όσον αφορά την εμπορική εκμετάλλευση του μεξικανικού σήματος ANN TAYLOR της προσφεύγουσας μπορούσαν να αποδοθούν στην προσφεύγουσα. Ομοίως, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 153 έως 155 και 169 έως 173 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών ορθώς διαπίστωσε ότι τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία επιβεβαιώνονται από στοιχεία που αφορούν, αφενός, την κατάθεση, εκ μέρους της προσφεύγουσας, αιτήσεων καταχωρίσεως σημάτων πανομοιότυπων με χαίροντα φήμης προγενέστερα σήματα, χωρίς τη συναίνεση των δικαιούχων των σημάτων αυτών, και, αφετέρου, τις ενέργειές της να αντιταχθεί στη χρήση, εντός της Ένωσης, του σήματος ANN TAYLOR της παρεμβαίνουσας για ωρολόγια χειρός.
- 180 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι το τμήμα προσφυγών προέβη σε εις βάρος της αντιστροφή του βάρους αποδείξεως και της επέβαλε την υποχρέωση να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία τα οποία είναι αδύνατο να προσκομισθούν.
- 181 Συγκεκριμένα, όπως υπενθυμίζει η προσφεύγουσα, απόκειται ασφαλώς στον αιτούντα την κήρυξη της ακυρότητας να αποδείξει τις περιστάσεις βάσει των οποίων μπορεί να συναχθεί η κακή πίστη του αιτούντος την καταχώριση σήματος κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος. Πλην όμως, όπως τονίστηκε στη σκέψη 36 ανωτέρω, στον αιτούντα την καταχώριση σήματος, ο οποίος βρίσκεται στην πλέον κατάλληλη συναφώς θέση, απόκειται να παράσχει πειστικές εξηγήσεις ικανές να πείσουν το EUIPO ότι οι προθέσεις του ήταν θεμιτές παρά την ύπαρξη αντικειμενικών περιστάσεων δυνάμενων να ανατρέψουν το τεκμήριο της καλής πίστης του οποίου απολαύει η κατάθεση αυτή. Εν προκειμένω όμως, συνέτρεχαν τέτοιες αντικειμενικές περιστάσεις και η προσφεύγουσα δεν παρέσχε καμία εύλογη εξήγηση βάσει της οποίας το τμήμα προσφυγών θα μπορούσε να διαπιστώσει ότι, παρά τις περιστάσεις αυτές, η κατάθεση των αιτήσεων καταχωρίσεως των επίμαχων σημάτων έγινε με θεμιτές προθέσεις.
- 182 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθεί η τρίτη αιτίαση και, κατά συνέπεια, οι προσφυγές στο σύνολό τους.

[παραλειπόμενα]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Η Holzer y Cia, SA de CV φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Annco, Inc.

Γρατσίας

Labucka

Ulloa Rubio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Μαΐου 2019.

(υπογραφές)